

VII.

Комитетътъ.

Тоя пътъ засѣданието вмѣсто да стане въ дворската градина на бай Мича, подъ мискетката ябълка и високитѣ чемпири, по причина на дъждътъ, станж въ стаята му.

Стефчовия човѣкъ бѣше харно видѣлъ.

На нискитѣ миндери стояхж членоветѣ, около десетина на брой. Между тѣхъ и нѣколцина наши познайници. На първо мѣсто — домовладиката, прѣдсѣдательтъ; Соколовъ, поиъ Димо, Франговъ, Поповъ, Николай Петковичъ, Кандовъ, който днесъ биде приетъ съ ржскоплѣскание, ежщо и г-нъ Фратю, върналь се за Великдень отъ Влашко и приетъ слѣдъ много молби и каianie. Той забѣгна въ Влашко още подиръ Андрѣевъ день, като си даде честна дума да се не бърка вече въ политика. Той благополучно стигнж въ Букурещъ, дѣто, като се видѣ въ безопасностъ, пакъ станж распаленъ патриотъ и республиканецъ, и се прѣдстави прѣдъ емигрантитѣ, като жертва избѣгнала отъ въжето. Послѣ написа безъ подписъ единъ членъ, съ който прѣпоржчваше республика за България. Но Каравеловъ, занятъ съ своята балканска федерация подъ князь Милана. изруга това знаменито произведение. Фратю го поднесе тогава на Ботева — за „Знаме“, но и тамъ имá същата участъ (Ботевъ бълнуваше тогава за всемирень социализъмъ). Тогава Фратю отиде и се фотографира въ хжшовски дрѣхи, наостренъ, като ежъ, съ оржжие. Но послѣ помисли, че не е благоразумно да прѣска такива обезпокоителни образи, и положи и тѣхъ при республиканскитѣ статии... Останжлитѣ членове бѣхж: Илю Странджовъ, ботушаръ, бивши заточеникъ и страшенъ главорѣзецъ; Христо Враговъ, търговецъ, Диму Капасжзътъ, който се наричаше още и *Безпортевъ* и *Редакторъ*, чизмаръ, хромъ и вѣченъ съзаклетникъ.

Единъ членъ отсхтствуваше: Пенчо Диамандиевъ.